

13



Fortellingene

om

ELLEN G. WHITE



13. - Gud velger en budbærer som skal
trøste Hans folk.

Henvisninger: His Messenger s.31-33, Sister White s.28-33
Life Sketches s.64-68, Junior Guide, January 1963.

Dagens tekst: Matteus 24,44.

1. scene: Hva er i veien med Ellen?

Etter den store skuffelsen var det mange som ga opp håpet om at Jesus skulle komme igjen. De sluttet seg til spotterne og lo av dem som fremdeles trodde at Jesus kom tilbake.

Men de trofaste fortsatte å be og studere Bibelen og de fant mange nye og vidunderlige sannheter i Guds ord som trøstet dem. De var skuffet, men de var ikke motløse. De følte at Gud ledet dem til å granske Bibelen mere.

Omkring to måneder etter skuffelsen besøkte Ellen fru Elizabeth Haines. Ellen var nå sytten år gammel og fremdeles sykkelig. Halsen hennes var så angrepet at hun kunne nesten bare hviske. Legene sa at hun kom bare til å leve en kort tid.

Ellen, fru Haines og tre andre kvinner møttes i fru Haines' hjem for å lese Guds ord og be. Etter at de andre damene hadde bedt, begynte Ellen å be med hviskende stemme. Plutselig følte alle i rommet at Guds kraft var til stede. Ellen sluttet straks å be og var taus. (Ta bort 8, sett opp 10)

"Ellen! Ellen! Er du syk?" spurte en av damene. Det kom ikke noe svar.

"Har hun besvimt? Eller er hun....?" Nei, de kunne ikke tro at Ellen var død. De fire damene bøyde seg bekymret over Ellen for å se hva som var i veien med henne.

En av dem hvisket: "Hun puster ikke."

Etter noen minutter sa en annen: "Jeg kan føle pulsen hennes slå."

"Ja, det er tegn til liv," sa en av damene. "Øynene hennes er åpne, men det ser ikke ut til at hun ser oss."

De fire damene ventet, undret seg og ba. Men de hadde ikke behovd å være bekymret. Ellen var helt under Guds kontroll. Ellen hverken hørte eller så damene i værelset. Hun lyttet til de ordene som en engel talte til henne, og hun hadde øynene festet på noe som beveget seg foran henne som et stort bilde. Ellen hadde fått et syn fra himmelen - akkurat som Daniel da han fikk se alle de tingene i profetiene om de 2300 årene som engelen forklarte for ham.

Gud har ofte hatt spesielle budbærere på jorden. Bibelen kaller dem profeter. Vi har Guds eget løfte i 4.Mos. 12,6 som sier: "...Er det en profet som dere, så gir jeg, Herren, meg til kjenne for ham i syner." Han sender en engel - eller bruker noen ganger et bilde - for å fortelle profeten om noe som har skjedd eller som skal skje. Noen ganger gir han advarsler eller veiledning. Når en engel viser profeten noe, sier vi at Gud har gitt ham et syn. Da vil Gud at profeten skal fortelle synet til dem som budskapet gjelder. Det kan være bare en person, eller en menighet, eller hele Guds folk.

Gud har hatt mange profeter, og de har fått se syner. Vi har allerede lest om noen av Daniels syn. Gud ga Moses et syn da han ba ham bygge en helligdom. Vi leste om det synet Johannes hadde i Åpenbaringsens bok om den mørke dagen og den røde månen og stjernene som falt ned fra himmelen. Og det var mange andre men som skrev andre deler av Bibelen, og som også var profeter.

Etter den store skuffelsen så Jesus i kjærlighet ned på disse kjære, bedrøvede menneskene som hadde vært så sikre på at han skulle komme 22. oktober 1844, for å ta dem bort fra denne

13,2.

verden med så mange bekymringer til himmelens slott. Og nå hadde Gud sendt sin engel til Ellen for å forsikre disse trofaste menneskene om at han virkelig ville komme igjen for å hente dem, men bare ikke riktig ennå. De måtte være tålmodige og vente litt lenger.

2. scene - En rett og smal sti.

* Da hun fikk synet, syntes Ellen at hun steg høyere og høyere bort fra jorden. Hun snudde seg for å se etter adventistene i verden, men hun kunne ikke finne dem! Da sa engelen til henne: "Se en gang til, og se litt høyere opp." Ellen så opp og så en rett og smal sti høyt over verden, som ledet til den himmelske byen langt borte. Adventistene gikk på denne stien. Et klart lys skinte langs hele stien og opplyste veien for de reisende, så de ikke skulle snuble.

Jesus gikk foran folket sitt og ledet dem til den Hellige by. Så lenge de holdt blikket festet på Jesus, var de trygge, men noen ble trette og klaget over at byen var så langt borte. Noen sa at det var ikke Jesus som ledet dem, og vendte blikket bort fra ham. Da sluknet lyset bak dem som tvilte, så de gikk i mørke, og de snublet og falt ned fra stien, ned i den mørke, onde verden nedenfor.

Engelen forklarte for Ellen at det klare lyset representerte "midnattsropet". Du vet kanskje ikke hva det betyr, men det var det de kalte det spesielle budskapet Gud sendte til verden om at Jesus skulle komme igjen. Jeg er sikker på at dere alle husker den historien Jesus fortalte om de ti jomfruene. De ti pikene gjorde seg alle klar til å være med i bryllupet. Så tok de lampene sine og gikk for å møte brudgommen. Fem av pikene var kloke og tok ekstra olje med seg, men fem av dem var ukloke og tenkte ikke på å ta med seg ekstra olje. Men brudgommen kom ikke da de ventet han skulle komme, så alle pikene sovnet. Mens de sov, hørte det noe. Lysene deres sloknet. Men ved midnattstid hørte de et høyt rop: "Se, brudgommen kommer. Gå ham i møte." Det var midnattsropet om å våkne opp! Brudgommen var på vei.

Pikene våknet. De kloke pikene tomte raskt den ekstra oljen på lampene sine, men de ukloke pikene skjønnte at de ikke var rede til å møte brudgommen, for de hadde ikke noe ekstra olje med seg. Så de gikk til de kloke pikene og ba om litt olje, men de kloke sa at det ikke var nok olje til alle ti lampene. Hver pike hadde akkurat nok til sin egen lampe. De foreslo at de ukloke pikene skulle skynde seg å kjøpe litt olje. Og så skyndte de kloke pikene seg ut for å møte brudgommen.

Mens de ukloke pikene gikk for å kjøpe olje, kom brudgommen. De kloke pikene og andre som var rede, gikk med inn til bryllupet og døren ble lukket. Senere kom de ukloke pikene tilbake og banket på døren, men det var for sent. Jesus lukket døren med en advarsel til alle: "Våk derfor, for dere vet ikke dagen eller timen" da brudgommen kommer. (Matt. 25,13) Det vil si at vi ikke må være søvnige uforberedte kristne som de ukloke pikene. Lampene representerer Bibelen, og vi må studere den flittig, så vi er rede når Jesus kommer.

I denne historien representerer brudgommen Jesus selv når han kommer tilbake.

De kloke pikene er de kloke menneskene som elsker Jesus og holder hans bud. De lærer å ligne ham og venter på at han skal komme igjen. Men de ukloke pikene er som de ukloke menneskene som lo av Miller og vendte sine øyne bort fra Jesus på den stien Ellen så i synet. De kommer ikke til å være rede når Jesus kommer igjen. (Ejner 163, ~~163~~)

I dette første synet så Ellen Jesus komme igjen med alle de skinnende englene. Hun hørte at han ropte på de frelste menneskene som var døde og sov i sine graver. "Våkne opp! Våkne opp! dere som sover i jordens muld og stå opp!" De levende, frelste, ble forvandlet og alle ble av englene ført opp for å møte Jesus i luften. Og så begynte de på den vidunderlige reisen opp gjennom luften og forbi himmelens stjerner - videre og videre til de til slutt nådde den hellige byen.

Inne i byen så Ellen Edens hage og Guds vakre trone med livets elv som rant ut fra den. Hun så livets tre som ga forskjellig frukt hver måned. Gatene var av vakkert, skinnende gull.

Så var synet over, og Ellen forstod at hun fremdeles var i hjemmet til fru Haines. Hun så de fire vennene og rommet hvor de hadde møtet. Engelen var borte. Det klare lyset var borte. Å, så mørk verden så ut for Ellen nå. Hun hadde sett et bedre sted.

Ellen fortalte vennene sine hva engelen hadde vist henne. De trodde at Gud hadde sendt dette synet etter den store skuffelsen for å trøste sitt folk, så de skulle forstå at Jesus fremdeles skulle komme, og at Gud fremdeles ledet dem.

Ellen glemte aldri dette synet - den rette og smale stien og den vakre byen. Hun leget etter å komme dit og være der for alltid. Men Gud hadde et arbeid hun skulle gjøre. Han hadde gitt henne dette synet for at hun skulle fortelle det til andre og opp muntre dem til å være trofaste til den dagen Jesus skulle komme for å ta dem med til denne vakre byen.